

Székelyudvarhelyen a szabók több száz éves múltra tekintenek vissza, a városban ma is több nagy, illetve kis- és középvállalkozás működik. A nagyüzemi termelés évtizedekkel ezelőtt az elhagyott katonai laktanyában kezdődött.

A katonai laktanyát a 19. század második felében építették a mai II. Rákóczi Ferenc utcában, 1890-ben pedig kibővítették, itt állomásoztak a 82-es gyalogezred katonái. Az első világháború után az ezred megszűnt, az épületek lakatlanok lettek, csak 1928-ban került ismét katonaság a kaszárnyába.

A második világháborút követően újra megszűnt a katonai tevékenység az épületekben, amelyek egy részét le is bontották (az ivói általános iskola ezeknek az anyagából épült fel).

Gyár lett a laktanyából

Az üresen álló épületekbe később a szabók szövetkezete költözött be, de addig még eltelt néhány év. A kommunista hatalomátvétel után ugyanis a szövetkezetekbe tömörített kézművesek, iparosok igyekeztek megfelelő épületeket találni maguknak, ahol elkezdhetnék a rendszer szellemének megfelelően a nagyobb mennyiségű termelését.

Bővítés és rendszerváltás

Tíz év múlva egy teljesen új épülettel bővült ki a készruhagyár: az út mellé felépítették a ma is álló munkacsarnokot, új, nagyobb, modernebb gépeken kezdtek dolgozni, a gyár dolgozóinak létszáma már megközelítette a háromezret.

A rendszerváltásig a gyár a Székelyföld egyik legfontosabb készruhaipari vállalata lett.

Az egykori város: a készruhágyár története